

РѢВЪ; а вы Дрѹгїи мѡжете да сѡ вратите кз Отца вѡшемъ.

Иѹда пристѹпи влїзъ, и тако начнѡ да говори: Дозволи ми, Господїне мой, ако благослѡвно намѣрѡвашъ, и азъ, Слѡга твоѡ, да речѡмъ нѣщо! Когда ны ты пѣрвый пѹть запѡта, Отца гдѣ сме, чистосердѣчно ти исповѣдахмѡ: Мы сме Сынове еднѡго Отца, вдинъ е Остававшѡго в домъ, а Дрѹгїи го нѡма. Ты тогда поїска да ти доведеме Нѡймалаго, в домъ Остававшѡго Брата. Нашъ сѣдоглавыи Отецъ никакъ нещѡе да пристѡне на това. За вдинѡго, когѡ сердце моѡ нѡймного лѡбило, речѡ ни Старецъ, рѡкохте ми, какъ го е дивїи звѣрь растерзалъ; ако ми ещѡе и того Любїмца отвѡдете, тогда ще свалїте вѣлѡю моѡю главъ сѡ превѡлкою жалѡстїю моѡю в грѡбъ. Стїдїме ли прочѡе, Господїне, в домъ безъ вѡнѡмина; то дѡбрый нашъ Отецъ трѡвѡва да ѹмре Отца тѡжкїѡ жалѡсти. Язъ самъ за дѣтѡе това дѡврѡ сталъ; азъ самъ прочѡе Рѡвъ твоѡ. Язъ не мѡжемъ безъ него да сѡ вратимъ в домъ, не мѡжемъ да глѡдамъ злополѡчнаго Родїтеля Отца жалѡсти горко да въздыха!

Чада! Отца лѡвбе кз старѡмъ Отца своемъ и кз малѡмъ Братъ своемъ ииска дѡбрый Иѹда Рѡвъ да выде! Отца сего примѣра навчїтѡса